

[Direct responses op dit artikel](#)

"er zijn mensen vermoord onder de cover van natuurbescherming"

Advocaat levert felle kritiek op Wereld Natuurfonds

Het Kleintje publiceert deze maand een interview met mr. J. Wilgers, advocaat te Goes, die anderhalf jaar geleden de landelijke pers haalde vanwege zijn uitlatingen tegen het Wereld Natuurfonds (WNF). Hij noemde het WNF een criminele organisatie en werd kort daarna door de deken van de orde der advocaten op de vingers getikt. Hij had zoiets nooit mogen zeggen over een van onze nationale heilige koeien. De Raad - en vervolgens het Hof van Discipline - vond echter dat advocaat Wilgers, op grond van de overlegde bronnen, dergelijke kwalificaties wel mocht gebruiken. De deken beet uiteindelijk in het stof. Een gesprek met een gedreven man die zich ernstige zorgen maakt over deze gevaarlijke organisatie.

door Jasper van der Krikke

"Had u de reactie die volgde op uw uitspraak dat het Wereld Natuurfonds een criminele organisatie is niet kunnen verwachten? Dat is u door al die honderdduizenden donateurs niet in dank afgenomen. U slacht een heilige koe!"

"Kijk, ik heb een uitspraak aan een journalist gedaan naar aanleiding van de oprichting van een vereniging voor de slachtoffers van het WNF. Meteen daarna verscheen mijn uitspraak in het Algemeen Dagblad en zelfs in het NOS Journaal, als zou deze uitlating schokkend zijn.

De kwalificatie is door de journalisten als zodanig geformuleerd en daar ben ik het volledig mee eens. Ik denk dat dat wel een juiste benadering is van dat wat er zich in wezen afspeelt, omdat het WNF fondsen werft op een manier waarvan je kan zeggen dat dat ver over de schreef gaat. De kwalificatie is juist, omdat het er op lijkt dat het WNF in hoge mate verantwoordelijk is voor een aantal projecten, met name in Zuid-Afrika, waar in twee fasen respectievelijk anderhalf miljoen mensen en vervolgens nog eens tienduizend mensen zijn omgekomen. In de eerste fase ging het om de strijd in de frontlijnstaten tegen het ANC, met name tegen de militaire vleugel. De strijd is gevoerd onder het mom van natuurbescherming en al natuurbeschermend heeft men gelobbyd bij de wetgever in de frontlijnstaten om te bereiken dat er een 'shoot to kill' politiek aangenomen zou worden, waarbij het toegestaan werd om stropers in het veld te beschieten voordat men ze zou aanhouden. Achteraf moet je zeggen dat bij de slachtoffers behoorlijk veel leden van het ANC zaten.

Het lijkt er meer op dat er een geheime oorlog is gevoerd onder het mom van stroperijbestrijding in de fase vóór de vrijlating van Nelson Mandela. Na 1990 heeft de strijd zich verlegd naar het grondgebied van Zuid-Afrika. Toen heeft men vanuit de wildparken een aantal zwarte elite-eenheden laten optreden, zoals de anti-veedief brigade en de koevoet-eenheid die verantwoordelijk blijken te zijn voor de moord op enige tienduizenden inwoners van de townships. Dat was het onderdeel om burgeroorlog te ontketenen tussen de Bantoes en de Zoeloes, oftewel het ANC moest worden uitgespeeld tegen Inkatha en die strijd is gevoerd met de bedoeling om Zuidelijk Afrika te destabiliseren. Ik heb gezien dat de projecten volledig gefinancierd zijn door het Wereld Natuurfonds. Natuurlijk is daar een zekere prins bij betrokken geweest die daar met een koffer geld heeft rondgelopen, maar de vraag is natuurlijk in welke mate deze man wetenschap heeft gehad van de projecten.

Als je kijkt naar de eindconclusies van het rapport Kumleben uit 1996, denk ik niet dat het direct bewijsbaar is dat hij op de hoogte was van deze projecten. Maar wel staat vast, op basis van de eindconclusie van de parlementaire onderzoekscommissie, dat het WNF zich niet kon distantiëren van deze projecten. Ik vraag me daarom af of deze projecten in zekere mate, zo niet volledig, te kwalificeren zijn als volkerenmoord, genocide dus. Er zijn mensen vermoord onder de cover van natuurbescherming."

"Het WNF is een criminele organisatie?"

"Er zijn misdaden in een bepaald perspectief te plaatsen. Om te beginnen in Nederland als men kijkt hoe het WNF bepaalde fondsen werft door middel van stelselmatige desinformatie. Ik denk dat de term oplichting wel op zijn plaats is."

"Maar u heeft het nu over de Nederlandse tak van de organisatie. Wat heeft de internationale organisatie daar mee te maken voor wat betreft de Nederlandse situatie?"

"Ik doel nu op de internationale organisatie. Als de Nederlandse stichting dienstbaar is aan de internationale organisatie en dat is in dit geval zo, dan kijk ik naar de jurisprudentie van de Hoge Raad. De Hoge Raad heeft uitgemaakt dat diegene die zich inzet voor een organisatie die zich met criminele activiteiten bezighoudt, geacht wordt te weten waar men zich internationaal mee bezighoudt en daarom strafrechtelijk verantwoordelijk kan worden gesteld voor die activiteiten. Het WNF heeft tot doel vermogens te verzamelen, die worden overgemaakt naar de moeder-organisatie in Zwitserland. Dan is men strafrechtelijk aansprakelijk voor de activiteiten die de internationale organisatie ontwikkelt. De wet spreekt van "listige kunstgrepen, verdichtselen en voorwaardelijke opzet" Op nationaal niveau kan je zonder meer spreken van oplichting. En op internationaal niveau is het een zaak

van medeplegen waarvoor men volledig strafrechtelijk aansprakelijk is."

"Maar het gaat om het doel waarvoor het geld gebruikt wordt. Ik neem aan dat een organisatie die veel donateurs heeft die maandelijks hun geld overmaken hen toch niet allemaal oplicht?"

"Nationaal is de wijze waarop de fondsen worden verworven van belang. Die wordt door mij bekritiseerd. Het WNF brengt feiten in de publiciteit als zou de aarde vergaan en als zou er met het natuurbeheer behoorlijk wat mis zijn. Die feiten als zodanig worden zo overdreven voorgesteld, dat je toch mag weten dat het niet zo droevig gesteld is met de natuur. Niet voor niets is er ook in Nederland een tak van het Heidelberg Appeal ontstaan dat tot doel heeft informatie van eco-groeperingen kritisch te bekijken. Het blijkt dat het volslagen anders ligt dan het WNF doet voorkomen. Zo is er door het Heidelberg Appeal een klacht tegen het WNF bij de Reclame Code Commissie gedeponeerd als zou er elke tien minuten een diersoort op de aarde uitsterven. Deze informatie is volslagen misleidend. We weten eenvoudig niet hoeveel diersoorten er op de wereld zijn. Moeten we bij voorbeeld ook alle virussen en bacteriën meetellen?"

"Maar het misleiden van de publieke opinie met allerlei doomsday-scenario's brengt meer geld in het laatje van het WNF? Hoe slechter het met de wereld gaat, des te meer geld komt er binnen, niet toch?"

Zeker, ik denk met name aan het World Conservation Monitoring Centre (WCMC) in Cambridge, daar worden dagelijks rampspoedscenario's bedacht en ontwikkeld in het kader van fondswerving. Men is willens en wetens bezig met methodes om de toestand in de wereld steeds maar droeviger te kunnen voorstellen en om mensen te bewegen tot donaties over te gaan. Het WCMC is nauw verbonden met de Privy Council, één van de meest merkwaardige beleidsorganen in Groot-Brittannië."

"Dat zijn zware beschuldigingen."

"Ik denk niet dat dat zo'n zware beschuldiging is. Als je kijkt naar de homepage van de WCMC dan zie je alle rampgedachten op een rijtje staan. Zij voedt wereldwijd een breed scala aan eco-organisaties die ze voorziet van een in ontwikkeling zijnde ideologie. Gelukkig zijn er ook kritische artikelen en als je die leest word je toch geacht te weten dat men vanuit de milieuhoek bezig is met het verspreiden van desinformatie. Ik noem dat fraude, World Wide Fraud. Het is opvallend: men is begonnen met de panda en voor je het weet kom je bij honderdduizenden diersoorten uit die allemaal zouden moeten worden beschermd omdat ze bedreigd zouden worden. De diverse eco-organisaties hebben wat dit betreft hun taken goed verdeeld. Als de rationele argumenten op zijn, worden deze aangevuld met irrationele argumenten om een totaalpakket voor de ideeënmarkt te krijgen dat uiteindelijk maar tot één doel moet leiden, namelijk het verwerven van fondsen. Denk maar even aan de zeehond. Er is geen enkel redelijk argument te vinden om de zeehond te beschermen, integendeel. Juist de vissen moeten beschermd worden omdat er te veel zeehonden zijn."

"Wat zijn de concrete beschuldigingen tegen het WNF?"

"Een tijd geleden zag ik op National Geographic een documentaire over iemand die zich tot natuurbeschermer had uitgeroepen. Dit alles speelde zich in Afrika af. Deze man, een westerling, liep daar met een riotgun door de bossen om de dieren tegen stropers te beschermen. Op een gegeven moment zag hij een Afrikaan tussen de bomen lopen, waarvan hij dacht dat dat een stroper zou kunnen zijn. Hij schoot hem eenvoudig dood. Ik was daardoor geschokt. Ik begreep dus dat westerlingen zich in Afrika aanmatigen om, zonder enige vorm van proces, de lokale bevolking te mogen doodschieten. Dat heeft er bij mij toe geleid een vereniging op te richten van slachtoffers van het Wereld Natuurfonds. Ik heb mij tot doel gesteld de internationale organisatie van het WNF aansprakelijk te stellen voor de schade die is opgetreden in Afrika wegens het schenden van de meest fundamentele mensenrechten. In de frontlijnstaten zijn er duizenden weduwen, en inmiddels ook in Zuid-Afrika, die in aanmerking komen voor een schadevergoeding. Deze nabestaanden dienen schadeloos te worden gesteld voor de onrechtmatige gedragingen van het WNF. Ik denk dat de term ontaarding hier wel op zijn plaats is."

"Je kunt dus als Nederlander in Nederland een Nederlandse organisatie aanklagen voor wat de overkoepelende internationale organisatie uitspookt?"

"Ja, in de Nederlandse wet is dat keurig geregeld. Het gaat hierbij om de hoofdelijke aansprakelijkheid. Het WNF Nederland is dienstbaar aan de internationale organisatie en loopt dus de kans om voor de schade op te draaien. Ik denk dat ik tevens de internationale organisatie zal dagvaarden. De Nederlandse wetgever heeft erin voorzien, dat als er meerdere aansprakelijken zijn, die dan allemaal in Nederland kunnen worden gedagvaard. In onze vereniging beraden we ons momenteel over de te nemen stappen. De concrete beschuldiging tegen het WNF luidt dus onrechtmatige daad."

"Zal het niet moeilijk worden het WNF direct of indirect te beschuldigen van moord?"

"Dat is een strafrechtelijk traject. Het is aan het Openbaar Ministerie om daar initiatief in te ontwikkelen. Maar ik denk niet dat die veel zullen doen, want ik heb bijvoorbeeld in een concrete strafzaak ontdekt dat het Nederlandse Openbaar Ministerie is geïnfiltreerd door het Wereld Natuurfonds.

Ik noem W.J. Wabeke, hoofdofficier bij het parket in Breda, die bestuurder is van het WNF. Het Openbaar Ministerie is één en ondeelbaar dus de jongens van het WNF zitten in het Openbaar Ministerie. Ik heb ook ontdekt dat het WNF op zoek is naar officieren en hen vraagt om actief te worden voor het WNF. Ik denk dat dat op zich wel schokkend is. Onlangs hoorde ik dat de

nieuwe procureur-generaal de heer De Wijkerslooth, toen hij een klacht over de betrokkenheid van het WNF bij het Kaliwaal-gifstortproject ontving, verwees naar de hoofdofficier in Breda als zijnde de man die de hele zaak maar even moest bekijken. Een kwalijke zaak! Het is jammer te moeten zien hoe het WNF in dit orgaan van de staat is binnengedrongen. Ook in het Ministerie van Landbouw is dit het geval. Ambtenaren hebben zich laten lenen voor projecten die zonder meer frauduleus zijn. Dit heeft een promovendus recentelijk nog vastgesteld."

"Heeft het WNF twee beleidssporen die zij bewandelt? Is er sprake van een politieke agenda en een natuurbeschermingsagenda en lopen deze twee in elkaar over?"

"In 1948 werd het IUCN, de International Union for the Conservation of Nature opgericht. Belangrijkste man was Julian Huxley. Dit IUCN had nauwe contacten met het Britse ministerie van Koloniale Zaken en met het ministerie van Buitenlandse Zaken, het Foreign Office. Huxley heeft zich zijn hele leven actief ingezet voor natuurbeschermingsdoelen.

In 1960 maakte hij een rondreis naar een aantal Britse koloniën die op het punt stonden onafhankelijk te worden. Hij kreeg het voor elkaar dat de Britse regering, het moederland, tot op de dag van vandaag een volledige greep houdt op de natuurgebieden in de lidstaten van de Commonwealth. Hij wist de leiders van de nieuwe Afrikaanse staten zo ver te krijgen dat ze erkenden dat de Afrikanen van nature allemaal stropers waren. Men houdt deze natuurgebieden, en dus ook de grondstoffen, volledig in de greep. Groot-Brittannië is altijd gepreoccupeerd geweest met het veiligstellen van grondstoffen en met een onbelemmerde aanvoer daarvan uit de landen van het Britse Gemenebest. Het is opmerkelijk dat de volledige naam van het IUCN nog een achtervoegsel kent: "for Natural Resources", grondstoffen dus. Ik wijs er bovendien nog op dat het IUCN een verlengstuk is van de ambtelijke organen en openbare diensten van het Verenigd Koninkrijk, want die zijn uiteindelijk belanghebbende. Een jaar na de reis van Huxley werd het Wereld Natuurfonds opgericht, louter als fondsenwervende organisatie ten behoeve van het IUCN. Het IUCN verdween naar de achtergrond op het moment dat het WNF ontstond. Ook het WNF heeft zich actief beziggehouden met natuurbeheer in Afrika en dat heeft ruim dertig jaar na dato tot gevolg gehad dat het WNF 10% van het aardoppervlak is gaan beheersen. In Tanzania beheert het WNF zelfs 40% van het grondgebied. Op het ogenblik is men in hoge mate actief in Zuid-Amerika. Dat is iets van de laatste vijf jaar."

"Uw kritiek op het WNF staat in een breder verband. U bekritiseert ook organisaties als Greenpeace en Friends of the Earth. Is er iets mis met hun uitgangspunten?"

"Natuurbescherming is een heel goed doel, het is zeer van belang. Maar als je ziet hoe het er in de praktijk aan toegaat, dan vind ik dat bepaalde groeperingen, bijvoorbeeld Greenpeace, zich met volslagen irrelevante onderwerpen bezighouden, zoals de bescherming van zeehonden. Deze dieren zijn niet eens beschermd in het kader van het CITES verdrag. Achteraf zie ik dat het alleen maar om fondswerving gaat en dat het niets met natuurbescherming te maken heeft. Met de walvis hetzelfde geval. Een aantal soorten wordt internationaal niet beschermd. Het lijkt er meer op dat men dierbeschermingsmotieven van stal haalt om de burger zo gek te krijgen hun laatste vermogen over te maken. Overigens is het aantal legaten enorm toegenomen. Het lijkt wel alsof er een nieuwe kruistocht wordt uitgevoerd. Men heeft de afgelopen dertig jaar geïnvesteerd in het inpompen van bepaalde ideeën waarvan ik zeg dat dit volslagen irrationeel is. Mensen laten zich verleiden om geld aan een organisatie over te maken waar ik overigens zelfs het bestaansrecht van betwijfel. Ik weet dat er in Amsterdam bij de Rabobank grote kapitalen zijn geparkeerd. Ik heb gehoord dat de Britse en de Franse regering inmiddels beslag op bepaalde vermogens hebben gelegd. Dat lijkt me heel wijs."

"Natuurbescherming als groene religie, een soort substituut-religie?"

"Je ziet dat in Engeland in het begin van deze eeuw allerlei beweginkjes voor de bescherming van het dier ontstaan. Deze ideeën waaiden over naar West-Europa. In België was er omstreeks deze tijd een veearts die zich bekommerde om het afgedankte oorlogspaard dat zo te lijden had na de Eerste Wereldoorlog. Na deze oorlog werden de overgebleven paarden massaal verwerkt tot biefstuk. Maar deze man heeft in België toch de basis gelegd voor de dierenbescherming zoals deze nu bestaat. Dit soort ideeën leiden al gauw tot een pseudoreligie. Ideeën die binnen de geijkte patronen toch nieuw zijn. In de jaren zestig heeft men na de grote ontkerkelijking zich in toenemende mate een alternatief aangemeten en is lid geworden van Natuurmonumenten, Greenpeace en andere milieugroeperingen, organisaties die een soort religieus alternatief bieden. Het zijn geen heilige koeien, er is meer sprake van gouden kalveren. Zeker als je de aarde voorstelt als een levend organisme, als Moeder Aarde. Als je de weg kwijtraakt, dan moet je wat anders. Zeehonden, walvissen en dolfijnen zijn niet in een dag heilig geworden. Er is daar natuurlijk sprake geweest van een jarenlang inslijpingsproces. Grondideeën zijn constant herhaald. Als op zo iemand kritiek wordt geleverd en iemands pseudoreligieuze opvattingen worden ter discussie gesteld, dan is zo iemand in hoge mate geschokt, want de grondslag van zijn geestelijk welzijn was al niet zo breed, en de kritiek die iemand dan te verduren krijgt, daarvan kan ik mij best voorstellen dat zo iemand de grond onder zijn voeten voelt wegzakken."

"Het is bekend dat de vaderlandse media onwelgevallige informatie over milieu-organisaties als het WNF en Greenpeace systematisch doodzwijgen. Misschien lukt het niet altijd, want er is de afgelopen jaren wel het een en ander boven water gekomen."

"Klopt, er zijn twee gunstige uitzonderingen die de aandacht verdienen: de EO heeft aandacht besteed aan het verschijnsel Greenpeace, waarbij uit de doeken werd gedaan dat het publiek toch stevig voor het lapje is gehouden. Zeehonden die levend werden gevild voor de camera. Achteraf bleek dat de zaak in scène was gezet. Daarmee is veel geld verdiend. Het tweede geval betreft een heel belangrijk artikel in de Groene Amsterdammer waaruit valt af te leiden dat er heel wat meer aan de hand is op het gebied van natuurbescherming. Ik denk dat de nationale pers behoorlijk in de hand wordt gehouden. Er is sprake van op zijn minst zelfcensuur. Er wordt zeer selectief met bepaalde informatie omgegaan. Aan de andere kant is het verheugend dat aan de acties van het Heidelberg Appeal nogal wat aandacht is besteed. Maar door de bank genomen is de Nederlandse pers zuinig in zijn informatieverschaffing. Journalisten schrijven ook vaak wat mensen willen lezen, want dan verkoop je je product een stuk beter. De commercialisering van de nationale media draagt in hoge mate bij aan het bevestigen van de bestaande structuren. Dat bepaalde informatie over het WNF en andere milieuorganisaties geheim is, zegt op zich al genoeg. Opmerkelijk is dat in de Britse pers veel meer informatie over dit soort zaken staat. Misschien dat de Britse burger veel beter geïnformeerd is dan de Nederlandse burger op dit punt."

"Wat is dan geheim?"

"Datgene wat er bij het WNF is gebeurd in de periode 1985 tot 1993. Ik citeer Raymond Bonner, een insider, uit zijn boek "At the Hand of Men". Hij zegt dat het gemakkelijker is om bij de CIA binnen te komen, dan er achter te komen wat er bij het WNF is gebeurd in die jaren. Er is dus kennelijk meer aan de hand. Men verklapt het eigenlijk zelf al. Diverse bronnen spreken er overigens van dat het WNF als cover voor een aantal politieke operaties is gebruikt. Dan is er ook de 1001 club, een organisatie van 1001 leden waarop namen voorkomen van prominente buitenlandse politici, optimaten en leden van inlichtingendiensten. Deze club is door Bernhard op instigatie van het Verenigd Koninkrijk opgericht. In deze club kom je mensen tegen, bijvoorbeeld Anton Rupert, die alle belang hadden om de apartheid in Zuid-Afrika in stand te houden.

De belangrijkste Zuid-Afrikaanse leden van het WNF stonden allemaal op de lijst van de 1001 club. Dat geeft toch te denken. Ik noem zo iemand als Robert McNamara, voormalig president van de Wereldbank, wat moet zo'n man in zo'n club? Ik denk dat er nog veel onderzoek noodzakelijk is om erachter te komen wat de 1001 club nu precies is. Veel van de leden behoren tot de persoonlijke vriendenkring van Bernhard.

Het zou kunnen zijn dat de 1001 club een verlengstuk is van de Bilderberg conferenties, eveneens door Bernhard geschapen. En bepaalde leden van de 1001 club kom je tegen bij de Bilderberg conferenties. Bernhard heeft na de oorlog grote moeite gedaan om het vertrouwen van de geallieerden terug te winnen. Dat is hem overigens goed gelukt, dat blijkt uit de Lockheed kwestie. Maar het kan ook zijn dat Bernhard zich heeft laten gebruiken door bepaalde figuren in zijn omgeving. Belangrijk is vast te stellen dat er geen openheid is over wat het WNF nu precies heeft gedaan en dat geeft te denken. Je komt van het een op het ander en voordat je het weet is het goed mis. Journalisten hebben de taak daar verder onderzoek naar te plegen."

"In Afrika en Zuid-Amerika en andere gebieden op de wereld zijn er vele natuurparken, die niet alleen een enorme omvang hebben, maar ook vaak bij grenzen van andere landen liggen en in een aantal gevallen door middel van corridors met elkaar verbonden zijn. Dan zijn er ook nog de grensoverschrijdende parken die op het gebied van twee of meer staten liggen. Dat is al vele decennia lang zo. Grenscontroles vinden hier nauwelijks plaats. Deze parken worden grotendeels gerund door het WNF. Wat is het doel hiervan?"

"Klopt, er zijn twee soorten parken: natuurparken en strategische parken. In de natuurparken gaat het officieel om bescherming van de natuur. Deze parken bevatten vaak belangrijke grondstoffen, zoals diamant en uranium. De lokale bevolking wordt ontmoedigd om voort te bestaan of wordt verdreven. Het tweede type zijn de strategische parken. Als je goed kijkt zijn deze parken óf op bepaalde bergkammen gesitueerd die van pas komen in de militaire kijk op de zaak óf de zogenaamde grensoverschrijdende parken zoals bij voorbeeld in Zuid-Afrika en Mozambique. Dat was in de tijd dat er in het laatste land volop de burgeroorlog woedde. Als je de zaak bestudeert zie je toch dat het opmerkelijk is dat men corridors heeft geprojecteerd zodanig, dat natuurbeheer op een handige manier is gecombineerd met het verkrijgen van een militair voordeel. Deze corridors zijn noord-zuid geprojecteerd en men kon zo in het kader van wat doorging voor stroperijbestrijding grensoverschrijdend ingrijpen. Of dat was om de natuurbescherming te hulp te komen of dat er misschien via die corridors werd ingegrepen in de binnenlandse aangelegenheden van Mozambique, ik weet het niet, ik ben er niet bij geweest. Wat ik wel weet is dat de initiatieven voor de oprichting van deze parken ('Parcs for Peace') altijd vanuit het WNF kwamen en nooit vanuit de kant die daarvan militair nadeel zou kunnen ondervinden. Dit roept meer vragen op dan dat ik antwoorden kan geven. Maar ze dienen waarschijnlijk een militair doel. Het is bekend dat er in het verleden SAS-eenheden van het Britse leger Zuid-Afrika zijn ingevlogen en gestationeerd werden op het grondgebied dat onder controle van het WNF stond, met het doel militaire acties te ondernemen en een bepaalde klussen te klaren.

Militaire eenheden die zijn getraind in dit soort parken, zijn later in verband gebracht met de moorden in de Zuid-Afrikaanse townships. Leden van de militaire vleugel van het ANC zijn met een WNF-helicopter in de Zambezi-vallei bestookt. De Zambezi-vallei was de voornaamste toegangsweg naar Zuidelijk Afrika. In het kader van stroperijbestrijding heeft men ANC-leden zonder vorm van proces afgeschoten, ik noem dat onverklaarde oorlog of volkenmoord."

"Zijn er concrete aanknopingspunten tussen uw zienswijze en door u behandelde zaken?"

"In een strafzaak die betrekking heeft op smokkel van overigens niet-bedreigde dieren, heb ik gezien dat de Bredase Hoofdofficier een plea-agreement heeft gesloten met een Amerikaanse verdachte in deze zaak. Hij zou een half miljoen gulden betalen aan het Wereld Natuurfonds. Met dat geld zou een natuurgebied worden aangekocht in Irian Yaja, het zogenoemde Lorentz-park. Het merkwaardige doet zich voor dat dit park een belangrijk mijnbouwgebied is. Er is daar een mijn, de Freeport, die in handen is van de Amerikanen. De lokale bevolking werd, zoals steeds, uit dit gebied verdreven en kwam in opstand. Na de gijzeling van de WNF-staf zijn de Papoea's aangepakt en vermoord."

"In het Algemeen Dagblad van 27 juli jl. stond een berichtje dat het WNF in Italië een beloning van omgerekend ruim 100.000 gulden uitlooft aan degene die de tip geeft die leidt tot de arrestatie van de daders die de bosbranden in Italië hebben aangestoken. Het WNF als opsporingsinstantie? Wat moet ik met zo'n bericht?"

"In Nederland zie ik dat het WNF met succes is geïnfiltreerd binnen de organen van de staat, met name het Openbaar Ministerie en het ministerie van Landbouw. Het WNF als particuliere organisatie kan onderzoeksdoelen, handavingsdoelen bepalen. In Nederland lijkt het erop dat particuliere organisaties politieke doelen kunnen formuleren in het kader van de strafrechtelijke handhaving. Dat wordt door het Openbaar Ministerie min of meer toegegeven. Ze hebben inmiddels een rechtsvormende taak gekregen. Je kan dan bijvoorbeeld gaan opsporen in het kader van politieke doelen.

Wellicht is in Italië een soortgelijk proces aan de gang. Het WNF zou in Italië eveneens best geïnfiltreerd kunnen zijn in de organen van de staat om het Openbaar Ministerie aldaar een bepaald beleid te doen ontwikkelen. Ik wil overigens nog even opmerken dat het WNF in Nederland beschikt over een eigen inlichtingendienst annex opsporingsorganisatie, genaamd Traffic, merkwaardigerwijs gezeteld in Brussel. Op zich is dat in strijd met de Wet op de Weerkorpsen, een misdrijf dus, maar ook dat laat het Openbaar Ministerie toe. Men wordt geholpen door een parallelle particuliere opsporingsorganisatie, die de voortrajecten draait. De opsporingshandelingen van Traffic blijven buiten de dossiers. Maar het meest verontrustende is dat het WNF Nederland dienstbaar is aan de internationale organisatie in Zwitserland, die op zijn beurt een verlengstuk is van het IUCN. Het IUCN is van oorsprong een creatie van Britse ambtelijke diensten."

"In welke mate is de sociologie van belang voor de besproken onderwerpen?"

"Het is opmerkelijk dat Julian Huxley eigenlijk een socioloog van het eerste uur is. Hij is in staat een denkbeeld te genereren om het natuurbeschermings-beginsel te ontwikkelen. Hij was een van de belangrijkste inspirators van het IUCN in de naoorlogse jaren. Het is opmerkelijk dat ook de CIA begint door te krijgen, en dat blijkt uit een rede van de voormalige CIA-directeur John Deutch, dat de groene agenda een middel is om de massa een bepaald idee voor te houden, waardoor zij beheersbaar wordt. Hij heeft de groene gedachte als bruikbaar binnen het sociologisch kader ontdekt. De CIA is nu ook in navolging van de Britse diensten zo ver, dat men dit bewust gaat ontwikkelen. Ik zie dat Al Gore inmiddels tot dit gedachtegoed is toegetreden. Na de massale ontkerkelijking past de groene gedachte en allerlei nieuw gedachtegoed uitstekend in de New Age beweging, dan kun je de moderne mens toch nog behoorlijk beteugelen en beheersen. Het gaat erom met behulp van sociologische instrumentaria de geesten van de massa te beheersen en te sturen. Als de groene beweging een sociologische dimensie gaat krijgen is dat een instrument in het kader van het neo-absolutisme. Ik bedoel hiermee dat de Britse Kroon een belangrijke motor is achter de nieuwe politiek. En als je dan over veel vermogen beschikt, zoals het WNF, betekent dat je een machtsfactor van betekenis bent."

"Hoe groot is dat vermogen van het WNF?"

"Er komen miljoenen binnen die niet uitgegeven worden. Ik heb pas nog het vermogen van het Nederlandse WNF bekeken en ik zie dat ze over een behoorlijk vermogen beschikken waarbij het opmerkelijk is dat ze de waarderingsgrondslag zoals uit de toelichting op de jaarrekening blijkt, hebben bepaald op nominale waarde. Dat betekent dus dat men belegt in aandelen.

Men koopt aandelen van 5 cent die wellicht 100 gulden waard zijn op de beurs. Op deze manier kun je dus kapitaal concentreren en onzichtbaar maken, want dan moet je eerst weten in welk aandeel men heeft belegd voordat je weet wat ze werkelijk waard zijn. Het enige wat zichtbaar is, is de waarderingsgrondslag en de omvang van het vermogen. Dat vermogen is misschien wel het honderdvoudige waard, afhankelijk van welk aandeel men heeft. Het WNF wil de werkelijke omvang van zijn vermogen niet aan het publiek ter kennis stellen. De doelstelling van het WNF is het verzamelen van gelden om die vervolgens over te hevelen naar de moederorganisatie in Zwitserland. Het lijkt er meer op dat het WNF een flinke slag om de arm houdt alvorens de doelstellingen ook te effectueren. Vanuit Zwitserland is er 1 miljoen Zwitserse franc overgemaakt naar Zuid-Afrika waar "Operation Lock" en "Operation Stronghold" mee gefinancierd zijn, een operatie puur gericht op de bestrijding van het ANC.

Ik denk dat de correspondentie tussen het IUCN en het Britse Foreign Office en tussen het IUCN en het WNF veel aanknopingspunten kan opleveren voor de analyse van wat er precies gebeurd is. Een taak voor journalisten en een leger historici."

Dit artikel is verschenen in Kleintje Muurkrant nr 336, 24 september 1999

[hoofdmenu](#) [mail](#) [reactie](#)

- "er zijn mensen vermoord onder de cover van natuurbe...

<http://www.stelling.nl/kleintje/336/Wilgers.h>
